

Arrest

nr. 77 924 van 23 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn en die handelt in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van zijn minderjarig kind X, op 17 oktober 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 augustus 2011 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VAN DEN BOSSCHE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 20 april 2010 dient S. F., van Nederlandse nationaliteit en echtgenote van verzoeker, een aanvraag van een verklaring van inschrijving in als zelfstandige. S. F. wordt op 5 juli 2010 in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving (bijlage 8).

1.2. Op 30 juli 2010 dient verzoeker een aanvraag in van een verblijfskaart als echtgenoot van een EU-burger.

1.3. Op 5 januari 2011 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.4. Op 11 augustus 2011 wordt ten aanzien van verzoekers echtgenote de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Diezelfde dag wordt tevens ten aanzien van verzoeker de beslissing houdende de beëindiging van het verblijfsrecht genomen met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“BEËINDIGING VAN HET VERBLIJFSRECHT MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN
In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van (...)

geboren te Lice, op (in) 09.03.1985

van Turkije nationaliteit.

+ (...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen. Reden van de beslissing :

Ten gevolge van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht van de burger van de Unie, namelijk F.S {...} (...) waarbij betrokkenen zich vervoegden, wordt eveneens een einde gesteld aan het verblijfsrecht van betrokkenen.

B.R. {...} kan het recht op verblijf niet behouden in eigen hoofde daar nergens uit het dossier blijkt dat hij een economische activiteit uitoefent. Een controle van de gegevensbank van de RSZ bevestigt dit. Bovendien blijkt uit het dossier van de burger van de Unie dat deze een volledig leefloon geniet als persoon die een gezin ten laste heeft. Ook dit wijst erop dat B.R. {...} geen enkele economische activiteit in België uitoefent Zijn verblijfsrecht wordt beëindigd overeenkomstig artikel 42quater §1, 1° van de wet van 15.12.1980.

In belang van het minderjarig kind, B.B. {...} en gezien de intrekking van de verklaring van inschrijving van de ouders, dient ook het verblijf van het kind zelf te worden beëindigd overeenkomstig artikel 42 ter §1, 1° van de wet van 15.12.1980. In belang van het kind dient B.B. {...} zijn ouders te vervoegen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht.

Hij betoogt het volgende:

“Verzoeker meent volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing: 2.1. Eerste en enig middel: schending van het zorgvuldigheidsprincipe. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Verwerende partij schendt door haar beslissing het zorgvuldigheidsprincipe. Dit beginsel houdt o.m. in dat de administratieve overheid de elementen en bewijsstukken die haar voorgelegd worden, behoorlijk dient te onderzoeken, haar beslissingen op een zorgvuldige wijze dient voor te bereiden en deze dient te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). In casu is duidelijk dat verzoekers verblijfsrecht wordt beëindigd ten gevolge van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht van zijn echtgenote F.S. {...} Volgens verwerende partij zou uit het dossier van mevrouw F.S. {...} blijken dat zij een volledig leefloon geniet als persoon die een gezin ten laste heeft. Volgens verwerende partij kan verzoeker zijn recht op verblijf niet behouden in eigen hoofde daar nergens uit zijn dossier zou blijken dat hij een economische activiteit uitoefent. Op het ogenblik van de beslissing dd. 11.08.2011 was verzoeker op zoek naar werk en volgde hij Nederlandse lessen. Het is algemeen bekend dat het voor nieuwkomers ‘ zeer moeilijk is om een job te vinden in het officieel arbeidscircuit gezien zij de Nederlandse taal nog niet (voldoende) beheersen. Verzoeker heeft de voorbije maanden al het nodige gedaan om een job in het officieel arbeidscircuit te vinden. Ondertussen volgde hij Nederlandse lessen. Sinds 4.10.2011 kan verzoeker echter een arbeidscontract van onbepaalde duur voorleggen. Indien tegenpartij voorgaande elementen in overweging had genomen, had zij nooit kunnen stellen dat verzoeker niet voldoet aan de gestelde voorwaarden. Dat deze houding onmogelijk als een daad van zorgvuldig bestuur kan aangemerkt worden. Hierdoor dient de onwettigheid van de beslissing van tegenpartij gesanctioneerd te worden. Dat het middel bijgevolg ernstig is. Verzoeker houdt zich het recht voor om zijn standpunt terzake nog verder uiteen te zetten tijdens de hoorzitting en gedurende de loop van de procedure nog aanvullende stukken neer te leggen.”

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.

2.3. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 30 juli 2010 een aanvraag als familielid van een burger van de Unie indiende en op 5 januari 2011 verblijfsrecht verkregen heeft in functie van zijn echtgenote die hier verblijfsrecht had verworven op grond van haar zelfstandige activiteit. De thans bestreden beslissing stelt op 11 augustus 2011 een einde aan het verblijfsrecht van verzoeker met verwijzing naar artikel 42quater § 1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Artikel 42quater § 1, 1° van de Vreemdelingenwet (zoals het bestond ten tijde van de bestreden beslissing) luidt:

“§1. Er kan gedurende de eerste twee jaar van hun verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn, door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen:

1° er wordt, op basis van artikel 42bis, § 1, een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben.”

Verzoeker betwist geenszins de vaststelling in de bestreden beslissing dat het verblijfsrecht van zijn echtgenote beëindigd werd. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt inderdaad dat haar verblijfsrecht op 11 augustus 2011 beëindigd werd in toepassing van artikel 42bis, § 1, van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het bepaalde in artikel 42quater § 1, 1° van de Vreemdelingenwet volstaat de motivering dat: *“Ten gevolge van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht van de burger van de Unie, namelijk [F.S.] [...] waarbij betrokkenen zich vervoegden, [...] eveneens een einde [wordt] gesteld aan het verblijfsrecht van betrokkenen.”*

Wat betreft de verdere motieven van de bestreden beslissing inzake de vaststelling dat verzoeker geen economische activiteit heeft, dient gesteld dat het hebben van een economische activiteit geen wettelijke uitzonderingsvoorwaarde betreft waardoor geen toepassing zou gemaakt kunnen worden van artikel 42quater §1, 1° van de Vreemdelingenwet en aldus geen afbreuk doet aan de duidelijke bewoordingen ervan. Derhalve dient de motivering waar de verwerende partij stelt: *“B.R. {...} kan het recht op verblijf niet behouden in eigen hoofde daar nergens uit het dossier blijkt dat hij een economische activiteit uitoefent. Een controle van de gegevensbank van de RSZ bevestigt dit. Bovendien blijkt uit het dossier van de burger van de Unie dat deze een volledig leefloon geniet als persoon die een gezin ten laste heeft. Ook dit wijst erop dat B.R. {...} geen enkele economische activiteit in België uitoefent”* als overbodig beschouwd te worden. Verzoeker spitst zijn kritiek volledig toe op dit overtollige motief waarbij de Raad dient op te merken dat kritiek op overtollige motieven op zich niet kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing zodat het niet nodig is deze kritiek nader te onderzoeken.

De Raad stelt vast dat artikel 42quater, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk voorschrijft welke beslissing dient te worden genomen in het geval op basis van artikel 42bis, § 1 van de Vreemdelingenwet een einde wordt gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die wordt begeleid of vervoegd, namelijk een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht en dat verzoekers verwijzing naar inspanningen om zelf werk te vinden en het gegeven dat hij ondertussen in het bezit van een arbeidscontract zou zijn hieraan geen afbreuk doet, daargelaten de vaststelling dat dit arbeidscontract dateert van na de bestreden beslissing terwijl de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient beoordeeld te worden in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen hetgeen per definitie niet het geval is met stukken of feiten die dateren van na de bestreden beslissing.

De Raad stelt voorts vast dat verzoeker nalaat verweer te voeren tegen de vaststelling dat ook het verblijfsrecht van zijn minderjarig kind B. B. beëindigd wordt en dit in toepassing van artikel 42ter, §1, 1° van de Vreemdelingenwet.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat gemachtigde is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en op zorgvuldige wijze beslist heeft tot beëindiging van het verblijfsrecht van verzoeker en zijn kind.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER